

התנצלות רשמית

אני מבקש בזה באופן רשמי את סליחת המערכת על המטעות שחשבתי לפני שפרסמתי את חידושי, עם קריאת מאמרו של מר אורי אבנרי, "חיות חדשה" (העולם הזה תע על כן את מר פנחס לבון).



עמרתו של מר אבנרי נראתה לי אז תמוהה ביותר, וכיחור מענתו כי מר לבון הנהו עתה הסנהג האופוזיציוני היחיד המדינה. נטישת הקו האנטי-סמא"י העקבי של העולם הזה נראתה לי כבגידה, ואף אמרתי זאת בחוגי חברי. עשיתי אני עומר מבוויש. איני יודע אם עמרה זו למר אבנרי איננו איננו פוליטית מפליאה, או שיהיה בידו אינפורמציה מצויינת על העומד להתרחש - על כל מניין, הירק חיה עמו. יחד עם כל אלה שחשמיצוהו או (והם לא היו עם), לא נותר לי אלא לבקש את סליחתו.

דוד סלוביץ ירושלים

אנא, הראו קצה התאפקותו שי דרוך, אשקלון

הכוב הפרשני

כבר הזכירו את המשמעות המתבקשת, והי עזעזעתי חסידים, הנובעת מתורת דוכריי. פרס, שהאשמו את לבון כאילו מתור רצון להתחבב על הכתורים "אלה" (כלומר - העי באו), נתן להם סו הרגע הראשון מעולות הנמול בבלות שלא זכו בה מעולם בימיו של בנוריון.

השאלה היא: האם כל היבורים על מתי חות בנבלות, על טרובוקאציות והתבריות על האוייב, שאינו משאירות לנו הברירה אלא להסתכן בקורבנות וליהלס בבסיסיי האוייב, כדי להציל את המדינה כביכול - לא היו אלא דבריי הכל וכוב מושע? כל אלה שנחרדו ממסנתה איומה זו ניסו להתאושש בהנהגה שזו השמעה, וכי לא יתכן לשאת המכהן בקודש הקרשים, קרי, "הבסתו", ועלה אפילו כחלום בלילות אשורות כואת ברם, לרירי מסיקה עצם ההאשמה, הסוכיחה את רמתה המוסרית של אלה שי קבעו, ועדיין קובעים, את גורלנו עלי לציין שבענין זה אני נוסח להאמין להם, שמום שאם לשרק, יכלו להמציא שקר הרבה יותר מוצלח, במקום בומרנג כזה. הרבר נא לא הוכחש עד היום. יעקב אלדר, תל אביב

הביצה

בכור, ונלמוד נראה השבוע התעשיין יעקב צ'וז ברחובות ירושלים. צ'וז, הרניל לבקר בכארים ולשתות בלכה, סבל מרוב נענועים לחכרו לביזויים ח"כ אחדות הע" בורה ינאל אלון, שטם השבוע ללונדון. בר כתב מדור אנשים (העולם הזה 1108). אובל להקל על נענויו של התעשיין ול" ספר סקרה באחד מסמטי-הספר של הקיבוץ המאוחד, כי הלא הקיבוץ המאוחד וינאל אלון הם היינו הר. בהסכי לשלוח לארצות בוקר במשע, ישבו לרירי בחורים מעליית הנוער של המשע, אחד טחם ביקש מהסנישה ביצה, "מה, אתה חולח"ן השיבר זו. כדאי לציין כי אותו חבור עבר אותו יום בסירור הבילות קש לעריפות. לוי יעקב, חיפה

אווה חיה!

אחרי שקראתי את סיפורו של מר רינג במדור "העולמות" (העולם הזה 1203) על פנישתו עם היטלר אחרי המלחמה, איני יודעת אם יעניין אתכם הסיפור ה" בא:



לפני כ-18 שנה נפגשתי עם הנב" פוליסט, אשתו של שר בממשלת יוון במונט, שבאה ארצה בקשר עם אדי מוח שיש לבעלה בארץ (דומני ש" אלה ארבות שכונת ברנד). הנב" פוליסט, שהיא ערביה נוצרית בת יפו, אשר חיתה ביוון בימי מלחמת העו"ל, למ, סיפרה לי כי נפגשה כמה וכמה פעמים עם היטלר, ובכמה פגישות יותר אינטימיות נוכחה גם אהובתו, אווה בראון. עלת אישיותו של היטלר היברה לשבח, למי רות שינואה אותו בגלל הפגל שסבל האם היוני בתקופת המלחמה.

אווה בראון

כיון השאר סיפרה לי שפגשה את אווה בראון אחרי המלחמה. איני יכולה לזכור את המסע שנבעה בכל אופן אמרה שאוה הבירה אווה, ומינהרה להסתלק ל" אור הכברה שהיטלר חי, מפאחי לנכחו להודיע לכם על כך.

אזרחית, תל אביב ידועות אזרות על אווה בראון: ראה במדינה, פרשה זפיררשה

משפט אפסטר נפסק בשעתו מפני שאחד המשתתפים בו נוצח. אותו הרבר עלול לקרות הליה לפרשת לבון. על כן עזתי

להקדים תרומה למכת: לשים עין על הראי שים, שלא ימלו ללא דיו, ובטרם זמו. חנן גולדגרס, תל אביב

בקשר לפרשה החושפת את תעלוליהם של נערי ביני, הנני להסב את תשומת-לב ראשיהמשללה, שהוא מפילא פרשו חובב של התנ"ך - לפסוקים הבאים: "ונתתי נערים שריהם / ותעלולים ימשלו במ, / ונגיש העם איש באיש, ואיש ברעהו / וירבה הנער בוקו, והנקלה בכי יסעיהו נ, / פסוקים ד"ה' דוב ירוך, תל אביב

... האם קיים קשר בין פרשת לבון לבין שידור מחוזה של רוסו רולו, "הזאבים" בשבוע שעבר? במחזה טוען, מציג העם, כי הסגרתו למות של אדם סטור והאימפושע מחד ניסא, ומיהור שמו של מנהיג לאומי משנא את הנידון והביא להוצאת משפט המות מאירך ניסא, היו כתנאים הנדונים למכות הסולדת, וכי אין בינם לבין מצפון אנושי ולא כלום.

האין זה פתיע כי מחזה זה משודר בריוק בעתה של (1) תחשוך הבסתון שלנו מנסה בשארית כוחותיו להוכיח כי סאוב שמו של חברו (למפלגה) לא נועדה, למיניסטריון? היה צורך במחזני - אם לא חובה לאומית? (2) אותו תחשוך זקוק להצדקה ולהיחל צות מהמלכות, שהיה הראשון שפסנת ביודניות ובמחברות נמשעת לאותו שר וחבר? כחובכתיאסרון סהור, אבקש הבחרה נאיר תה.

כעשב השרה

חסיר מציירים את הצימחונים כשחם עומדים על ארבע ומלחכים עשב בשדה, כמי שצייר אותם שמעון בכר (העולם הזה 1184). אפשר לחשוב שאוכלי העשב מחות מנוחלים מהצימחונים. אילו יוכלתי, חיתי מצייר את הכשי ריגם עוסדים על ארבע בשדה ונוגסים בשיניהם בכשר פרות ותרגנות. חנן גולדגרס, תל אביב

כך, למשל?



שר הספורט

למאמרו של העורך על הצורך למנות שר ספורט בישראל (העולם הזה 1190): כבתיאסטר היסודיים, מכתה א' ער ד', אין בכלל שיעור תוקרר התעמלות. כיתה ח' משתמשים ברוב שיעורי התעמלות על מנת לסתום חורים, או לצלל לתרגילי שיי עוריים אחרים. לפני חצי שנה תוריע מר עמי אסף, מנ שר-התינוך, שסיניו ראש למתלמדים מתי עכב רק בגלל חוסר מועמד מתאים. אני סכיר למחות איש אחד מתאים. ר"ר זולמן דיקסטיין, טרומסור לפורט ולהתעמלות. היה בכשר שנים אחד סראשי הספורט הר הונגרי ומנהלי המשלחות האולימפיות של רצו. היה סדריכם האישי של אנגס קלמי ועור אלו-יעילים... הענינים אצלנו בספורט מפגרים בשני דורות לפחות. ב. אבישי, תל אביב

הנצחה של נורית

ביהם לנטואיהבוס של נורית בתייער (העולם הזה 1208): מהסתכלות בתמונותיהן מעולמים שני בני הוונ, עושה הנצחה של נורית רושם סוזר עלי. הוא ער שר רושם כאילו אינו מתלהב כל-כך מנשואיו. אני סקוה שתוד חי הנשואים עם נורית הצמח התי להבות כואת. נר רית נלחבת סאור, אולם נדאה שלא העליחה להרביק את הנצחי שלה בהתי להבות זו.



בתייער

נכון נורית זו נערה נאה, אך לפה דווקא אצלכם, ולא באחד משובוניי ה" נשימ ובמה היא נבלת מכלותיהרולארימ? האם לא הימשה גם היא את הכסתון הכלכלי, אם להתבטא בערינות? בחייכם

מירדה קמחי, נחום טאובן, תל אביב

התרגונית, ולא אוכל לעבור על כך כי שתיקה. יש לי כלב בשם סומי, ובשבוע שעבר היו לו הפרעות עיכול. אוכל לעשות מוח רטורפג'יה ימה, וכיוואי לא תהיה מחות מעניינת מון של נורית, שהניי מחזירתי לכב בזה. שפואל שכשר, תל אביב

קראתי את הכתבה של נורית, והתביישתי. התביישתי על שהצלחתם לרמות אותי וזו כה רב. אני, שהאמנתי כי אכז שבעונו רצוי נוי אני קורא מדי שבוע, נוכחתי לדעת שרומיתיו... אני בדעתי לקרוא עוד את העולם הזה. יתר על כן, אני עומד לפתוח בי מערכת-שינוע בקרב חברי למען יחדלו לפי רוא את שבעונכם. קורא אלמוני, אישם

קורות ספר אחד

הרשו לי להעיר כמה הערות לכיקורת שפירסם העולם הזה (1201) על ספרהים סרט שלי, "קורות סרי" סמטר אחר".



(א) בפתח הרשי" מה קבעתם כי התי מרצתי למשרדי ה" אוניברסיטה לשם תיקון ציוני. קביעה זו, בשעה שהמשפט מום התקיים, ובעת שאני מכחישה נמר צות, חנה עבירה על החוק, וגם סמירת אינפורמציה בלתי נכונה.

יפת

לענין "סופרות" - נסכר כולו הודות למרשה"ן. כן אמרתם כי ספרי הנוכחי הוצא לאור מתוך כסתון שחמסרה יעוור לסכירה. האמת היא כי את החוזה על ספרי ה" קורם המתמי עם "מערכות" לפני שלוש שנים, והספר יצא לאור ונסכר כרובו כאר בעה חרשים קורם המסרה. את ספרי האחי רון התלמתי לכתוב חרשים רבים לפני לה ספרה. על כן קביעתכם בענין זה אין לה על מה לסמוך.

(ג) כתבתם כי לולא פרס אחד, היה הספר יכול להיות אוטוביוגרפיה. מובן שפיסקה זו משוללת כל יסוד. בנימין זאב יפת, ירושלים

ציפור בשם פרם

בגליון העולם הזה (1208), במדורה של זילי גלילי, נתקלתי בכותרת, "ציפור ה" שבוע - פרם". אני מכין כי העולם הזה מנסה מזה שנים להביא ליריעת קוראיו את עלילותיו של מר פרם, ומנסה בכל הזדמנות שהיא להעלותו באור שלילי בניני הקוראים. אם ישנו ערך בדבר איני בטוח. יתכן כן, ויתכן לא הרבר יתברר בסתרה. אך אני סתמלא על שהעולם כדרך כלוה להשוות את מר פרם לעוף דורס, הגיוון מנבלות ובן. האם זוהי דרכם להעלות את האמת לאור, בדרך עקיפה ובזוויה, בהסתמכם אך ורק על צירוף שמות מקרי? אם סיסממכם היא, "כלי מורא, בלי משואמיים", אנא אל תביישו אותה על-ידי השוואות זולות כנ"ל. עמי רוטר, סבדיה

הישג אולימפי

האשה המצולמת בגליון העולם הזה (1200), כשהיא מסתכלת ב" דגל ישראל הסוגף באולימפיאדה, אינה ציונה ויפסן. זאת אני, אזרחית יש ראלית בשם לאה שואבי, שהעליחה להכנס לשטה ה" הצלמם בזמן הפת הדגל. לאה שואבי, קרית ביאליק דגל ישק דוגל ול" קוראה שואבי.



שואבי

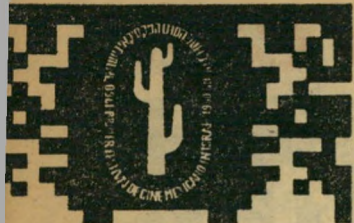
בשכני מחוי-לארין לפני מספר ימים נדהמתי לקרוא ב" העולם הזה (1198) יריעה על דבר שאשתי עשתה, כביכול, בלונדון. חרדיעה אינה נכר נה, ומו הראוי שתתקנו את העולל שננגר לה.

גדעון בוכמן, תל אביב

המערכת, שהסתמכה על סקורות-חוקי, מצ" מערת אם בגלל אינפורמציה מוסמית נפגע סמה הסוב של הגברת בוכמן.

לא שלמה כהן

אני, שלמה כהן, מודיע לציבור שאני זה לא השלמה כהן שאתם כתבתם וצילמתם שהוא שלמה כהן. שלמה כהן, תל אביב



קולנוע "תל אביב" 11.11.60 פסטיבל ראשון של הסרט המכסיקאי בישראל 1960

בחסות שגריר מכסיקו בישראל מר חורחה דמלה סגורה בהנהלת מר סלמוני י. חלרשטיין

- בשתתפות משלחת וכוכבים מפורטס-מסטיקו בראש המשלחת חבר הפרלמנט מר רודולפו לנדה * אריאדנה זולטר * נוכבת הסרט "העקורים" * רחה דה קמפיח * זמרת וכוכבת סרטים * אינגציו לופס פרסו * גדול שחקני הבמה של מכסיקו וכוכב הסרט "מקרוי" * חוסה אליאס מורנו * כוכב הסרטים "סיסטריו" (העקורים) * דוד פאזיר * זמר סרטיס, רדיו וטלוויזיה



מריה פליקס

בתפקיד ראשי בסרט "להקוקרציה"



אינגציו לופס פרסו

בתפקיד ראשי בסרט "מקרוי"

כוכבי המשלחת יופיעו לפני הקהל מדי ערב.

בתאריך 12.11.60 יתקיים הנשף המפואר של השנה באולמי מלון "אכדיה". בו תבחר מלכת שבוע הסרט המכסיקאי פריסם בשבועון "לאשה" מד' 23.10.60

הברית לארצות PRIMER FESTIVAL DE CINE MEXICANO EN ISRAEL 6 NOV. A 11 NOV. 1960